

บทที่ 458

สายลม และ แสงแดด

ข้าแต่พระเป็นเจ้า ซือบทสวดของลูกบทนี้ฟังเหมือนจะเป็นการไปเที่ยวชายทะเล ไม่ใช่เลย พระเจ้าข้า เป็นเรื่องราวของบทเรียนบทหนึ่งในหนังสือเรียนเล่มหนึ่ง ถ้าจำไม่ผิดจะอยู่ราวชั้นป.3 ที่เป็นภาษาของแผ่นดิน มังกร ที่ประชากรวัยของลูกไม่มีโอกาสได้เรียนในโรงเรียน คุณพ่อคุณแม่ต้องจ้างครูมาสอนพิเศษในตอนนั้น และด้วยเหตุผล ที่ลูกเองก็ไม่ทราบจะทำไม ลูกจำบทเรียนบทนี้ได้อย่างแม่นยำมาจนถึงทุกวันนี้

ในวันต้นฤดูหนาววันหนึ่ง สายลมและแสงแดดมองลงมาบนพื้นโลก และเห็นชายคนหนึ่งกำลังเดินมา ชายผู้นั้นสวม โค้ทตัวหนึ่งเพื่อกันหนาว

สายลมนึกคนองขึ้นมา จึงพูดเป็นทำนองทำทนายแสงแดดว่า “เรามาประลองฝีมือกันใหม่ ดูสิว่าใครจะมีพลังมากกว่า กัน” แสงแดดยิ้มตอบ “ได้สิ” สายลมจึงพูดต่อว่า “ระหว่างเรากับท่าน มาดูสิว่าใครจะสามารถทำให้ชายผู้นั้นถอดโค้ทออกได้”

ทันทีที่แสงแดดพยักหน้าตอบรับ สายลมก็แสดงแสนยานุภาพทันที เริ่มเป่าลมออกจากปากลงมายังพื้นดินข้างล่าง บริเวณที่ชายผู้นั้นกำลังเดินอยู่

เมื่อมีลมพัดกระโชกมาอย่างแรงเช่นนั้น ชายผู้นั้นก็ตั้งขยับติดกระดุมโค้ทให้เข้ารูป เพื่อกันไม่ให้ลมพัดถูกตัว สายลม เห็นเช่นนั้น ก็ยิ่งเป่าลมให้แรงยิ่งขึ้น แต่ปรากฏว่ายิ่งลมพัดแรงเท่าไร ชายผู้นั้นก็ยิ่งดึงโค้ทที่สวมใส่ให้กระชับตัวอย่างไม่ ปล่อยมือให้มากขึ้นเท่านั้น

สายลมเป่าลมจนหน้าเขียว หหมดแรง พลังอันมหาศาลของสายลมไม่สามารถจะทำให้ชายผู้นั้นถอดโค้ทออกได้เลย สายลมจึงหันไปหาแสงแดด “เราทำเต็มที่แล้ว แต่แสดงว่าพลังของข้ายังไม่เกรียงไกรพอ เออหะ ถึงตาท่านบ้าง”

แล้วแสงแดดก็ปรายยิ้มลงมายังชายผู้นั้น เมื่อกระแสลมหยุดกระโชก เขาก็คลายมือออกจากการดึงโค้ท สักพักเขา เริ่มรู้สึกอุ่น ไม่มีลมพัดแรงแล้ว แต่มีแดดออก ดีจังแสงแดดก็ค่อยๆ ยิ้มกว้างขึ้นๆ ชายผู้นั้นก็รู้สึกอุ่นขึ้นๆ สักพักเหงื่อเริ่มผุด ขึ้นบนหน้าผากของเขา อากาศช่างแปรปรวนจริงหนอ เมื่อที่นี้ลมพัดแรงราวกับพายุหน้าหนาว มาบัดนี้ แสงแดดกลับส่องจ้า พ้าใส ชายผู้นี้คิดกับตัวเอง

แสงแดดยังคงยิ้มร่าและเพิ่มดีกรีการยิ้มขึ้นไปเรื่อยๆ ในที่สุด ชายผู้นี้เหงื่อชุ่มตัว ไม่ไหวแล้ว ไม่ต้องใส่โค้ทแล้ว แล้วเขาก็ถอดโค้ทออก!

บทเรียนบทนี้สอนให้รู้ว่า แสนยานุภาพที่คิดว่ายิ่งใหญ่เกรียงไกรแค่ไหน ก็มีอานุภาพสู่ความรักความอ่อนโยนไม่ได้ ดังเช่นเรื่องราวของสายลมและแสงแดดในบทเรียนบทนี้

จากวัยป.3 มาสู่วัยคุณมาในปัจจุบัน ผ่านประสบการณ์มากมายทั้งของส่วนตัวและดูประเทศชาติและของโลก และด้วยความเป็นคริสตชนที่ดำรงชีวิตตามพระวาจาของพระองค์ ลูกเห็น “ปรีชาญาณ” ของพระเจ้าในบทเรียนบทนี้ แต่ เหลียวมองรอบตัว ทั้งในประเทศไทยเราและในรอบโลก ผู้นำมากมายที่เก่งกาจ เปี่ยมด้วยความสามารถ แต่ไม่เห็นผู้นำ เหล่านั้นบริหารประเทศด้วยความรัก ความอ่อนโยน เช่นเดียวกับแสงแดดในเรื่องเลย ในโลกปัจจุบัน ผู้นำส่วนใหญ่ก็ยังทำ ตนเป็นสายลม จะใช้อำนาจ ใช้กำลัง ใช้แสนยานุภาพในการเอาชนะอีกฝ่ายหนึ่ง ลูกพยายามมองหาผู้นำประเทศต่างๆ ที่เป็นคริสตชนที่จะบริหารประเทศตามพระวาจาของพระเจ้า

บอกตามตรงว่ายังหาไม่เจอเลย หรือว่าใครที่มีโอกาสขึ้นมาเป็นผู้นำของประเทศแล้ว การปฏิบัติตนตามคำสั่งสอนของพระเจ้าในพระคัมภีร์หรือตามคำสั่งสอนของศาสนาของตนเองจะทำให้ดูเป็นผู้นำที่อ่อนแอ?

โชคดีที่ลูกไม่มีความสามารถจะเป็นผู้นำของประเทศได้และไม่มีความไฝฝืนทะเยอทะยานจะเป็นถึงระดับนั้น

ลูกขอเป็นลูกของพระองค์ตัวเล็กๆ คนหนึ่งที่มีความสุขในการดำรงชีวิตตามพระวาจาของพระองค์ มีความสุขมากกว่าเยอะเลย พระเจ้าข้า 😊

แต่กว่าลูกจะเดินทางชีวิตมาถึงขั้นนี้ ที่เข้าใจอย่างสนิทใจว่ารอยยิ้มของแสงแดดนั้นมีแสนยานุภาพมากกว่าพลังอันแรงกล้าของสายลม ลูกเองก็ผ่านทั้งถูกลมกรรโชกจนหกล้มหกลูก หกคะเมนตีลังกา ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อรักษาแผลแห่งสนิทแต่ละครั้งแล้ว ลูกจะไตร่ตรองถึงเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบริบทของพระวาจาที่เกี่ยวข้อง ที่ละเล็กทีละน้อย ลูกค่อยๆ เข้าใจชีวิตมากขึ้น เข้าใจการกระทำของเพื่อนมนุษย์บางคนที่ทำกับเราเหมือนสายลมในเรื่องนี้และเข้าใจตัวเองมากขึ้นด้วย

จากการสวดภาวนาอย่างสม่ำเสมอทุกๆ วันและศึกษาพระวาจาอย่างต่อเนื่อง พระองค์ได้กลายเป็น “พระอาจารย์” และ “พระจิตแพทย์” ของลูก นอกจากได้ทรงรักษาหัวใจที่ถลอกปอกเปื้อนจากการหกล้มหกลูกครั้งแล้วครั้งเล่าแล้ว พระองค์ยังทรงขัดเกลา ขัดมุม ขัดเหลี่ยมในหัวใจของลูก ....

การที่ลูกสามารถทำได้อย่างต่อเนื่องโดยไม่คาดหวังการตอบแทนจากผู้ที่เราทำดีด้วยได้ เพราะ ...

“ไม่ว่าทำอะไร จงทำจากใจ ประหนึ่งว่าทำเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่ใช่เพื่อมนุษย์” โคโลสี 3:23

เมื่อมีคนกลั่นแกล้งเรา ต้องการให้เราล้ม หักหลังเรา ก็ต้องโกรธเป็นธรรมดา แต่หัวเสียไปทำไม ไยจึงต้องโกรธนาน?

“จงผ่อนหนักผ่อนเบาซึ่งกันและกัน หากมีเรื่องผิดใจกันก็จงยกโทษกัน องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงให้อภัยความผิดของท่านอย่างไร ท่านก็จงให้อภัยแก่เขาอย่างนั้นเถิด” โคโลสี 3:13

กับผู้ที่ทำไม่ดีกับเรา เราก็ต้องมองข้ามและพยายามทำดีตอบเขา ซึ่งยากมากจนถึงยากที่สุด เพราะในการทำเช่นนั้นอีกฝ่ายหนึ่งจะเห็นเราเป็นคนโง่หรือเปล่า หรือคิดว่าเราแกล้งทำ แต่ถ้าจะเป็นศิษย์พระคริสต์ ต้องทำและในการทำดีต่อผู้ทำไม่ดีกับเรานั้นแหละ พระองค์ทรงกำลังขัดมุมขัดเหลี่ยมหัวใจของเรา 😊

“ท่านอยากให้เขาทำต่อท่านอย่างไร ก็จงทำต่อเขาอย่างนั้นเถิด” ลูคา 6:31

หากลูกจะยกเอาพระวาจาทุกๆ บทจากพระคัมภีร์ที่ลูกยึดถือปฏิบัติตามมาเขียนถวายแด่พระองค์ในบทสวดของลูก ลูกก็คงจะเขียนบทสวดของฉันทนาพอๆ กับพระคัมภีร์เลย พระเจ้าข้า

ลูกจึงจะขอสรุปว่าลูกจะขอสอนลูกๆ หลานๆ ทุกคนให้ทำตัวเป็นเหมือนแสงแดด ไม่ใช่สายลม แต่ตามพระวาจาบทต่างๆ ในพระคัมภีร์ พระเจ้าข้า

อาแมน

ลูกขอพระ: องค์คนหนึ่ง

www.moving-themountain.com

